

[Gade]

grundelse for det her forslag: det er, når samfundet forlanger mere, end virksomhederne kan bære. Så er det bare, jeg beder om dokumentation. Jeg undrer mig lidt over, at der ikke i forslaget står noget om, at kravene er større, end virksomhederne kan bære. Det står der ikke en lyd om i det forslag, vi behandler her.

Men det kan vi vel kigge på i udvalget. Jeg går ud fra, at ministeren ikke har tallene med sig her. Jeg tror for øvrigt, de bliver ganske vanskelige at finde. Jeg tror simpelt hen ikke på, at det passer, men nu har vi ministerens ord for, at det er begrundelsen, altså bliver det vældig vigtigt at få det belyst i udvalget.

Så er der spørgsmålet om parallelitet. Sådan som jeg i hvert fald ser verden, er det den manglende parallelitet, der er tydeligst, netop det, at forbrugerne betaler. Man siger, at forureneren betaler, og så kommer det største men, man nogen sinde har hørt i den her debat. Alle partier, der går ind for det her forslag, er stået herop og har sagt: Vi går ind for, at forureneren betaler, men – og så kommer det væsentlige – ikke her.

Jeg mener, der kan være situationer, hvor det kan være fornuftigt at give støtte. Det er derfor, jeg så gerne vil overbevises. SF var ikke tilhængere af den metode, man anvendte, men inden for landbruget var der gode argumenter for, at de investeringer, der skulle til, var så store for den enkelte virksomhed – altså for det enkelte landbrug i forhold til omsætning – at det var rimeligt at give støtte. Men jeg mener altså ingen argumentation at have set herfor, og det er noget, jeg mener vi må kigge på i udvalget.

Jeg kan konstatere, at hvis der er flertal for det her, så er det med regeringen, De Radikale og Fremskridtspatiet. Jeg skal ikke blande mig i, hvordan De Radikale har det med det, men jeg vil appellere lidt til, at Det Radikale Venstres syns, at der alligevel er blevet fremdraget en del usikkerhed i debatten.

Jeg tænker her på det, Socialdemokratiet har fremført om forskellen mellem de virksomheder, der bliver tilsluttet kommunale rensnings-systemer, og dem, der har selvstændig udledning. Hvis det er sådan, at de, der bliver tilsluttet, i virkeligheden også skal rense for organisk stof, mens de andre ikke skal, og de, der ikke skal rense for organisk stof, skal have miljøstøtte, så ender vi derhenne, hvor der forekommer at være ret mange urimeligheder i konstruktionen.

Og så skal min stilfærdige appel til De Radikale da være, at De Radikale siger det, de plejer at sige i den slags debatter: er der usikkerhed, kigger vi på det i udvalget og får det grundigt belyst – men det er bare et forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven. (Miljøforbedrende investeringer).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 87).

Lovforslaget satte til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Den egentlige substans i det forslag, der er til behandling her, blev der taget stilling til under behandlingen af det sidste punkt på dagsordenen. Jeg skal derfor for Socialdemokratiet udelukkende holde mig til at kommentere det forhold, at vi her i dag har to alternative forslag til behandling med det sigte at få dem begge gennemført.

Forslaget kan ses som et led i regeringens antiforenklingskampagne, to forslag med det samme mål, men i forskellige ministerier, der kommer til at resultere i det samme, og som man gennemfører for at gøre det endnu mere uoverskueligt for de stakkels mennesker, som det skulle betyde noget for.

Forslaget indebærer, at skattesystemets mægtige bygning udstyres med endnu en lille gesims, så det kan kun afstedkomme en stilfærdig hovedrysten og en afvisning af forslaget.